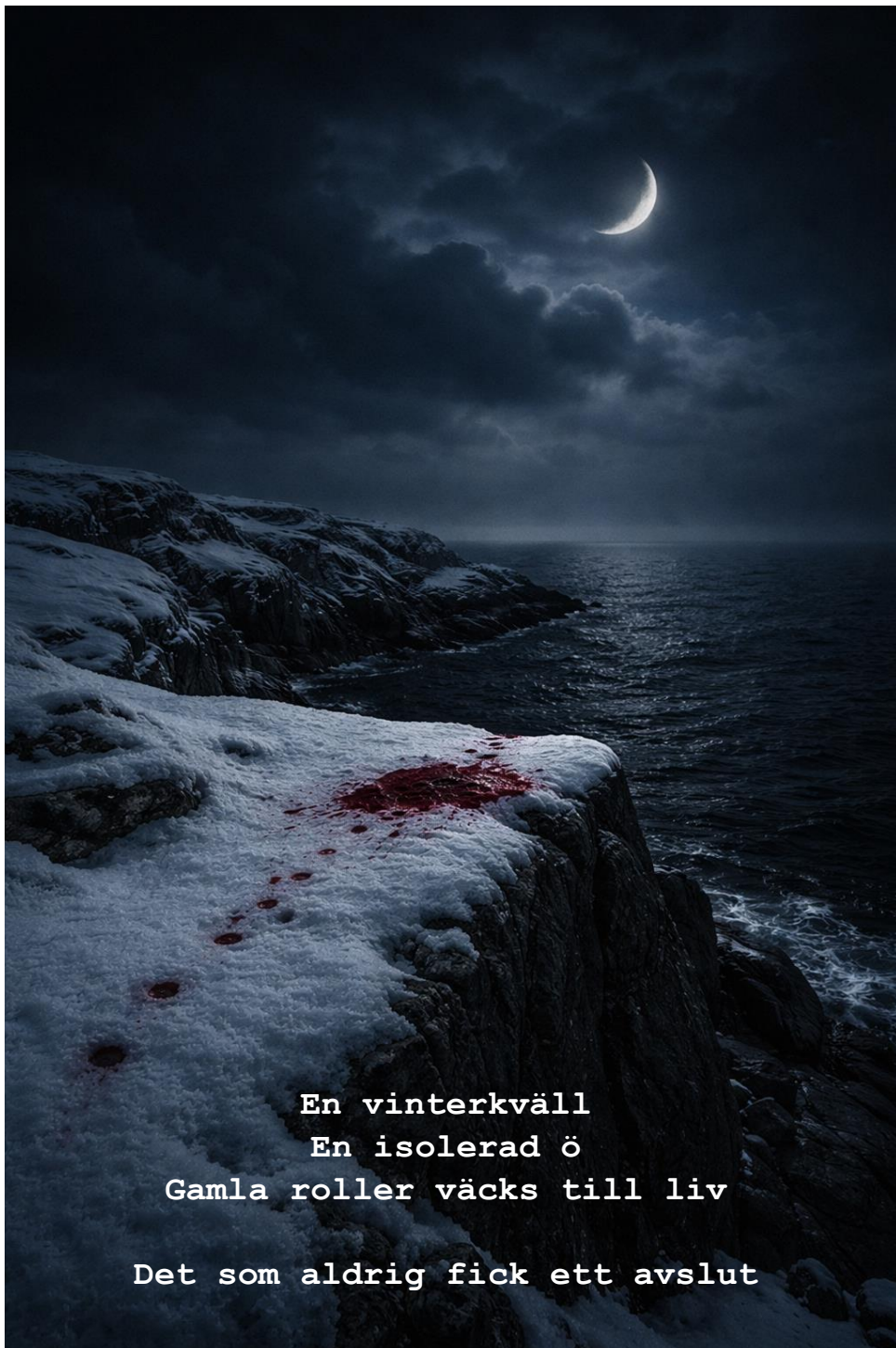

SISTA ÅTERTRÄFFEN / DEN SLUTLIGA HÄMNDEN

DUOLOGIN - UNIKT NARRATIVT UPPLÄGG

Två långfilmer. En natt. Två perspektiv.

En vinterkväll
En isolerad ö
Gamla roller väcks till liv
Det som aldrig fick ett avslut

Upplägg

Detta projekt introducerar ett ovanligt och hittills oprövat berättarformat inom långfilm: **Två fullständiga, självständiga långfilmer som utspelar sig under exakt samma natt, på samma plats, med samma ensemble – men berättade från två motsatta perspektiv.**

Varje film är konstruerad för att fungera **helt fristående** som en komplett publikupplevelse, med egen dramatisk båge, emotionell tyngd och avslut. Samtidigt bildar de tillsammans en större helhet, där **den fulla sanningen endast framträder när båda perspektiven lagts sida vid sida.**

Två filmer – Två funktioner

- **Film 1 – Sista Återträffen**
En sluten, psykologisk ensemblethriller berättad *inifrån* gruppen. Fokus ligger på gruppdynamik, misstänksamhet, skuld och hur gamla roller återuppstår under extrem press.
- **Film 2 – Den Slutliga Hämnden**
Samma natt, samma händelser – men berättade *utanför och bakom* det som först uppfattades som slump och tillfällighet. Här blottläggs motiv, orsakssamband och en långsamt uppbyggd plan.

Filmerna speglar **inte** varandra scen för scen. De existerar parallellt i samma tidsrum, men fyller olika narrativa funktioner och ger publiken **två emotionellt och moraliskt skilda upplevelser.**

Valfri visningsordning – olika upplevelser

Publiken kan se filmerna i **valfri ordning.**

Visningsföljden förändrar upplevelsen, men inte förståelsen:

- Ser man *Sista Återträffen* först, upplevs *Den Slutliga Hämnden* som en omvälvande omtolkning.
- Ser man *Den Slutliga Hämnden* först, blir *Sista Återträffen* en tragisk studie i blindhet och delaktighet.

Båda ordningarna är giltiga. Ingen är "den rätta".

Bevisad bärkraft

Formatet är redan prövat i praktiken.

Båda manusen har bedömts **var för sig** i internationella manustävlingar och har prisats baserat på egen dramatisk styrka – inte som konceptpar.

Detta bekräftar att:

- Varje film fungerar självständigt
- Konceptet inte kräver förkunskap
- Den dubbla strukturen är ett **mervärde**, inte ett hinder

Först i sitt slag

Såvitt känt finns det **inga tidigare långfilmsprojekt** med detta upplägg:

- Samma ensemble
- Samma tid och plats
- Två separata biofilmer
- Två motsatta perspektiv
- Full funktionalitet både enskilt och tillsammans

Projektet representerar därför en **möjlighet att vara först med ett nytt narrativt format** inom psykologisk thriller och nordisk noir – ett format som kombinerar konstnärlig tyngd med tydlig publikpotential och stark internationell differentiering.

Varför detta är attraktivt för producenter

- Hög konceptuell igenkänning
- Tydlig internationell hook
- Naturlig back-to-back-logik
- Stark PR- och marknadsföringspotential (“två filmer – två sanningar”)
- Möjlighet att sätta ett narrativt riktmärke snarare än att följa ett
- Stark bioevent-potential genom dubbelvisningar

